

[Miljøministeren]

Men det kan også nævnes, at kan en virksomhed godtgøre, at den selv kan behandle eller bortskaffe sit kemikalieaffald på en forsvarlig måde, kan den få fritagelse for afleveringspligt. Der er altså angivet nogle muligheder.

For det tredje kan jeg da også nævne, at det er muligt at slippe for afleveringspligten, når affaldet har en sådan karakter, at det uden yderligere specialbehandling kan deponeres i specialdepoter, der er indrettet til at modtage netop en speciel type affald. Derfor må jeg nok afvise, at myndighederne skulle stille krav uden at anvise løsningsmuligheder, der er teknisk og økonomisk forsvarlige.

Maisted (FP):

Det sidste svar var jeg nu ikke så begejstret for, for ministeren må være bekendt med, at der er masser af virksomheder, der har fået stillet krav med hensyn til røg, støj og møg, som har været ude af stand til at løse problemerne. De har blot fået stillet kravene, og derefter har resultatet været, at de har måttet afvikle virksomheden. Der har miljømyndighederne kørt på frihjul, for det er jo meget nemt at stille krav til nogen, men det er ikke altid så nemt at løse problemerne.

Hvis man derimod kædede ansvaret for løsning af problemerne sammen med, at man var i stand til at stille krav til virksomhederne, ville sagen komme til at se noget anderledes ud.

Jeg erkender, at der er en masse problemer med fortidens synder med disse lossepladser, men det er jo, fordi vi ikke havde tilstrækkelig viden på daværende tidspunkt. Der er ikke tale om bevidst forurening i de fleste tilfælde.

Men det er selvfølgelig klart, at fremover er det en forholdsvis simpel opgave at fortælle, om man skal køre til Kommunekemi eller man kan grave affaldet ned et eller andet sted. Men det er jo ikke begrænset til at fjerne affald på den måde, at man enten kører det til Kommunekemi eller placerer det på affaldspladser. Der er tale om løbende at rense spildevand eller røg, eller hvad man ellers måtte have af miljøgener, og dér mangler man et medspil fra myndighedernes side på en sådan måde, at de ved siden af at stille krav også kan anvise forsvarlige løsninger. Når de ikke har den side af sagen med, er de

jo fantastisk favoriseret i forhold til virksomhederne, der skal løse problemerne. Det er ikke et udtryk for, at jeg mener, vi skal gøre så lidt som muligt ved miljøproblemerne, tværtimod skal vi gøre meget ved dem, men virksomhederne vil i mange tilfælde leve skjult, fordi de kender den håndtering af problemerne fra myndighedernes side, som ikke levner dem en chance for at løse problemerne.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil da gerne udtrykke min glæde over hr. Maisted's positive indstilling over for at løse miljøproblemerne. Den har vi glædet os over adskillige gange.

Nu har hr. Maisted været inde på kemikalieaffaldet og gik så over til udledning af vand og vandproblematikken, men kom navnlig også ind på spørgsmålet om de krav, der stilles til udslip gennem skorstene, og hr. Maisted's fornemmelse af, at der manglede et medspil fra myndighedernes side, beror måske på manglende kendskab til fremgangsmåden, når sådanne krav fremkommer.

Det er netop vores opgave og et arbejde, vi lægger megen vægt på i miljøministeriet, at opsoge de parter, der bliver berørt af disse krav, for i fællesskab med dem at finde den rigtige løsning på det rigtige tidspunkt og inden for den rigtige tidsramme på en sådan måde, at vi kan overholde miljølovens bestemmelser om at sikre renligheden, men samtidig sørge for, at det sker under forsvarlig økonomisk hensyntagen til de virksomheder, der skal efterkomme disse krav.

Maisted (FP):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg kan forstå, at ministeren er parat til at indføre i miljøloven, at myndighederne har pligt til at anvise løsningsmetoder i forbindelse med de krav, de stiller.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 70

7) Til *landbrugsministeren* af:

Gade (SF):

»Vil ministeren sikre, at brødkornet i EF's overskudslagre i Danmark gratis stilles til rådighed for organisationer, der tilbyder selv